

Programadors:
Venanci Bonet
Marcel Banús
Jom Pàmies

Al final de la sessió
fem un breu debat
sobre la pel·lícula
a la cafeteria.
T'hi esperem !

Disseny
i compaginació:
Jom Pàmies
(ZONA 977317042)

· TT15 · ANY XLVII · 2015-16 · Curs 46 · Sessió 1488 ·

16 d'octubre de 2015

Teatre Bartrina

Divendres · 21:00

Miss Julie (Senyoreta Júlia)

Noruega, G. Bretanya, EUA, França i Irlanda. 2014

VO anglesa amb subtítols

Durada: 129 min

Direcció: Liv Ullmann.

Guió: Liv Ullmann; basat en l'obra d'August Strindberg.

Gènere: Drama, romàntic.

Producció: Oliver Dungey, Teun Hilde, Synnøve Hørsdal.

Fotografia: Mikhail Krichman.

Música: Diversos.

Muntatge: Michal Leszczylowski.

Direcció artística: Heather Greenlees.

Disseny de producció: Caroline Amies.

Vestuari: Consolata Boyle.

Interpretació: Jessica Chastain, Colin Farrell, Samantha Morton.

Liv Ullmann
Directora

La tradició bergmaniana

Liv Ullmann no només és una de les grans actrius que van col·laborar amb Ingmar Bergman i que, a més, hi van mantenir una relació amorosa. En el seu cas, l'amor va reconvertir-se en una amistat duradora fins al final, de manera que l'actriu va protagonitzar l'última pel·lícula de Bergman, la memorable *Saraband*, després de dirigir dos films a partir d'un guió del cineasta suec: *Converses privades* i *Infidel*. Dos films a l'entorn de la infidelitat i de la crueltat després de l'últim dels quals Ullmann ha trigat catorze anys a dirigir-ne un altre, amb el qual, de fet, assumeix un llegat gens aliè al cineasta: l'obra d'August Strindberg.

Bergman no va adaptar directament Strindberg, però aquest batge en part del seu cinema i, a més, va dirigir-ne diverses peces al teatre. Una, evidentment, va ser *La senyoreta Júlia*, que transcorre en una nit de Sant Joan en què una jove aristòcrata consuma el seu desig pel criat personal del pare (absent en escena i alhora sempre present a través de les seves

botes, tan simbòliques) en una relació marcada per la diferència de classe, però també per la sexual. Com li recorda el criat, Joan, la diferència fonamental és que ell és un home i ella és una dona, que, un cop desvirgada, perd la seva posició de domini i està condemnada a la deshonra, la culpa i la vergonya. En el seu muntatge de l'obra, Bergman va recuperar una frase que Strindberg havia esborrat: Joan li explica a la cuinera que Júlia va ser colpejada pel seu ex-xicot amb la fusta del cavall provocant-li una ferida a la galta. Ullmann, que tenia un deute pendent amb una obra que lamenta no haver interpretat mai, ha obviat aquesta ferida i, encara que pugui semblar estrany essent ella una dona, no remarca el fet que la condició sexual determina el destí de Júlia, sotmesa a la figura patriarcal, la violència i la dominació masculines.

Traslladant l'acció de la Suècia rural a un lloc d'Irlanda, per adaptar-ho a les condicions de producció que van imposar l'ús de l'anglès, Ullmann insisteix més en el component autodestructiu de Júlia, en el fet que sembla buscar la mort a través del

Sinopsi

El film és una adaptació de l'obra teatral realista d'August Strindberg, escrita l'any 1888, una història que explora la lluita de classes, el sexe, l'amor i la luxúria sota una mirada determinista.

La pel·lícula, situada a la Irlanda del 1890, narra la història de la filla d'un ric terratinent (Jessica Chastain) que provoca a un criat (Colin Farrell) perquè la sedueixi a la nit de Sant Joan.

criat. Aquesta visió es remarca amb Jessica Chastain, sempre amb un gest torturat i sempre disposada, potser massa, a mostrar les seves dots interpretatives. Això mentre que, per contra, Colin Farrell exhibeix la limitació dels seus registres. Però Ullmann ha après de la manera com el mestre explorava la crueltat i el dolor humans en interiors que oprimeixen els personatges. Sí, hi ha una filiació a una gran tradició.

Imma Merino

El PUNT AVUI · 12 DESEMBRE 2014

**propera
sessió**

30 d'octubre de 2015 a les 21:00

Sur le chemin de l'école (Camí cap a l'escola) de Pascal Plisson. França. 2013. VOS. 75 min.